

РАН БОСИЛЕК ЗА ПЕЧАЛБА

chitanka.info

Ганчо тичаше към другарите си, размахваше кукла в ръка и викаше:

— Ура-а-а! Голяма печалба ще падне! Тая кукла ще продаде билетите! Нали знаете — малките момиченца за кукла душичките си дават!

— Отде я взе, Ганчо? — попита Гецата.

— Отде? От наша Минка. Не я даваше. Но аз ѝ тикнах два билета от нашата томбола, дръпнах куклата и ето ме тука. Турнете я на най-видно място... Ами ти нагласи ли номерата в торбичката, Борко?

— Нагласих ги още снощи. Повечко празни сложих. По-голяма да ни бъде печалбата.

— Разбира се. По-голяма трябва да бъде! — подаде Гецата. — Ние тука труд се трудим! А пък и доста пари ни трябва. И снощи питах — триста лева искат за кинематографчето. Ама кинематографче — чудо! Също като истинско. Цели филми ще даваме! Дано паднат от лотарията стотина лева! Имаме двесте събрани — ето ти киното готово!

— Пък и да не паднат сто лева, ще намерим още кооператори — намеси се Ганчо. — После ще им върнем парите и печалба ще им дадем отгоре. Като си изкараме разноските, ще даваме представления за обща библиотека.

— Бре, много бързаш, Ганчо. — Чакай киното да тръгне, че тогава библиотеката!

— Киното тръгна вече. Нали пипнах аз тая кукла, билетите ще се разграбят като топъл хляб...

Не се мина дълго време и при печелниците пристигна плачешком Минка. Водеше я Борковата сестра Надя.

— Искам си куклата! — плачеше Минка. — Не ни трябва билетите!

— Дайте куклата на момичето! — намеси се Надя. — Със заграбени неща ли ще правите томбола?!

— Кой ти каза, че са заграбени! — заперче се Ганчо. — Билети съм ѝ дал за куклата!

— Билети! На ти ги! Два билета за цяла кукла!

— Слушай, Минке! — намеси се Борко. — Ще ти дадем още билети, но не си вземай куклата! Може пак на тебе да се падне. А като направим киното, ще те направим разпоредителка.

— Още колко билета ще ми дадете? — попита Минка.

— Още осем.

— Добре — рече Надя. — Дайте билетите! Но Минка първа ще тегли от торбичката.

— Съгласни сме.

Минка и Надя взеха още осем билетчета и си тръгнаха. Из пътя Надя каза на Минка:

— Хубаво ще си ги наредим. Торбичката с номерата е още у дома. Ще извадя всички празни билетчета. И ще оставя само тия, дето печелят. Пък те са само десет. Всички на тебе ще се паднат. В бързината съдружниците няма да гледат в торбата.

— Така им се пада. И куклата ще си взема.

Следобед съдружниците наредиха предметите от томболата върху едно сандъче. Събраха се около сандъчето момчета и момичета. Борко взе торбичката с печалбите, а Ганчо се провикна:

— Хайде, томболата почва! Само левче, само левче!

— Дай да тегля! — рече Минка. — Десет билета имам. Десет пъти ще вадя от торбичката.

— Вади!

— Номер втори! Влакчето.

— Пак тегли!

— Номер първи! Куклата.

— Номер пети! Филмчето.

— Номер трети, шести, четвърти!

— Номер десети, осми...

Минка прибра бързо печалбите, втурна се към къщи и без да се обръща, викаше:

— Не ща повече да тегля. Стигат ми тия печалби.

— Ганчо, ти си наредил тая игра! — викна сърдито Борко. — Всички печалби у вас отидоха.

— Как ще я наредя, бе Борко, нали ти писа номерата в торбичката.

— Ще я разбера аз тая работа!

— Няма какво да я разбираш! — намеси се смеешком Надя. — Ами молете се на Минка, да ви даде печалбите за нова томбола. Но тя ще стане директорка на киното!

— Чудно нещо! — хапеше пръст Ганчо. — Как можа да стане тая работа! Каква я гласихме, каква излезе!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.